

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 39C/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517207477
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Bergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1517207477.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, sudkyňou JUDr. Danielou Bergerovou, v právnej veci žalobcu: P. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Y. G. XXXX, O. M., proti žalovaným: 1/ L. X., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt U. XX, XXX XX V., X/Mgr. K. X., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt K. XXX/X, XXX XX V., zastúpení JUDr. Stanislavom Štefankom, nar. 18.07.1968, bytom Čajkovského 429/20, 949 11 Nitra, o zaplatenie 15.000 € titulom nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovaným 1/ a 2/ sa voči žalobcovi p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100%.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 11.04.2017 žiadal, aby súd žalovaných 1/ a 2/ platobným rozkazom zaviazal povinnosťou zaplatiť mu 15.000 € a náhradu trov konania.

2. Žalobca skutkovo žalobu odôvodnil tým, že spolu so svojou partnerkou býva v rekreačnom dome nachádzajúcom sa v obci O. M. XXXX, Y. G., ktorý je v osobnom vlastníctve žalobcu. Žalovaní 1/ a 2/ sú vlastníkami susedného rekreačného domu v obci M. XXXX, v ktorom trvalo bývajú. V súvislosti so susedským sporom, ktorý vyústil do trestného konania, z Uznesenia o vznesení obvinenia v predmetnej trestnej veci dňa 13.03.2015 sa žalobca dozvedel, že bezprostredné okolie jeho rekreačného domu a záhrady, t.z. súkromný pozemok mimo verejného priestranstva bol nepochybne v období od 15.06.2014 najmenej do 16.05.2016 monitorovaný žalovanými prostredníctvom kamerového informačného systému. Na takéto monitorovanie nedal žalobca žalovaným žiadny súhlas a ani o monitorovaní neboli zo strany žalovaných upovedomení. Na návrh žalobcu Úrad na ochranu osobných údajov SR vykonal na mieste kontrolu a vydal rozhodnutie sp.zn. XXXXX/XXXX-OS-X zo dňa 30.01.2017, právoplatné dňom 06.03.2017, ktorým konštatoval zo strany žalovaných ako prevádzkovateľov porušenie § 15 ods. 7, § 6 ods. 2 písm. b) zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov, nakoľko predmetným kamerovým informačným systémom monitorovali aj časti verejnej komunikácie a príslušných pozemkov - obydlia žalobcu v dôsledku čoho získavali aj osobné údaje dotknutých osôb, ktoré neboli nevyhnutné na dosiahnutie zákonom dovoleného účelu, resp. boli spracúvané aj také osobné údaje, ktoré svojim rozsahom nezodpovedali účelu ich spracúvania. Žalovaní monitorovaný priestor neoznačili.

Uvedeným konaním žalovaní opakovane a dlhodobo zasahovali do súkromia žalobcu, bez privolenia žalobcu, vyhotovovali obrazové snímky a záznamy týkajúce sa osoby žalobcu v rozpore s jeho oprávnenými záujmami. Protiprávne konanie žalovaných bolo preukázané v správnom konaní, výsledkom ktorého bolo vydanie uvedeného rozhodnutia. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva osobitná závažnosť porušenia práva na ochranu súkromia žalobcu zo strany žalovaných, nakoľko k predmetnému

porušení práva na súkromie dochádzalo v obydlí žalobcu a to dlhodobo a opakovane, pričom nemajetkové zadosťučinenie v takomto prípade nemožno považovať za dostačujúce.

Podaním doručeným súdu dňa 11.09.2017 sa žalobca vyjadril k procesnej obrane žalovaných. (č.l. 88-92). Poukázal na ust. § 193 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. V zmysle uvedeného ustanovenia je súd rozhodnutím Úradu na ochranu osobných údajov zo dňa 30.01.2017 viazaný a existencia zavineného protiprávneho konania zo strany žalovaných je preukázaná.

3. Žalobca na preukázanie skutkových tvrdení založil do spisu listinné dôkazy: Čiastočný výpis z LV č. XXXX k.ú. O. M. (č.l. 6-7); Výpis z LV č. XXXX k.ú. O. M. (č.l. 8-9); Rozhodnutie č. XXXXX/XXXX-OS-X Úradu na ochranu osobných údajov SR z 30.01.2017 (č.l. 10-18); Výpis z LV XXXX, XXXX, XXXX, k.ú. O. M. zo 16.01.2018 a výpis z LV XXXX k.ú. E. zo 06.01.2018 (č.l. 122-125); Protokol o kontrole č.: XXXXX/XXXX-Ui-XX z 08.06.2016 s fotodokumentáciou (č.l. 142-152); Žaloba vedená Okresným súdom Bratislava III pod sp.zn. 16C 17/2017 zo dňa 02.02.2017 o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy (č.l. 164-167).

4. Žalovaní 1/ a 2/ svojim podaním doručeným súdu dňa 16.08.2017 ako vyjadrenie k žalobe navrhli, aby súd vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby ako zjavne nedôvodnej podľa § 138 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V žalobe nie sú pravdivé a úplné opisy rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov na ich preukázanie. Žalovaní uviedli v rámci procesnej obrany skutkový stav tak, že si zabezpečili rekreačný dom na adrese O. M. XXXX a v susedstve žalobcu s popisným číslom XXXX. Na začiatku mali nadštandardné susedské vzťahy. Tento susedský a priateľský vzťah prerušil žalobca po tom, ako sa zbraňou vyhrážal smrťou žalovanému 1/ a to nielen slovne ale aj mierením a strelbou na osobu žalovaného 1/. Keďže sa vzájomne navštevovali a mali medzi sebou pôvodne dôverný vzťah, žalobca s partnerkou uvítali rozhodnutie žalovaných na inštalovanie technicko-elektronického informačného systému na fasádu domu. Vedeli o tom, že majú namontovaný funkčný monitorovací systém - čo žalobca zámerne neuviedol.

Dňa 07.02.2015 v čase o 03:14 hod. na príjazdovej ceste pred rodinným domom č. XXXX a XXXX po vzájomnej slovnej hádke so žalovaným 1/ a 2/, odišiel žalobca do svojho rodinného domu a vrátil sa späť na príjazdovú cestu so zbraňou, pištoľou, ktorú držal v pravej ruke, a z ktorej jeden až dvakrát vystrelil do vzduchu a následne začal mieriť na žalovaného 1/ so slovami „zabijem Vás, pozabijam Vás ....“ čím vzbudil u poškodených dôvodnú obavu o ich život a zdravie, najmä vzhľadom na použitie zbrane pri samotnom vyhrázaní. Za uvedené konanie Okresný súd Bratislava III na pojednávaní konanom 02.02.2017 č.k. 46T/22/2015-242, žalobcu odsúdil, žalovaných ako poškodených odkázal na náhradu škody na civilný proces. Okrem svedeckých výpovedí v trestnom konaní bol za dôkaz vzatý kamerový záznam. Obhajoba žalobcu ako obžalovaného v trestnom konaní namietala kamerový záznam ako vyhotovený nezákonným spôsobom v rozpore s ustanoveniami § 6 ods. 2 a § 15 ods. 7 zákona na ochranu osobných údajov a žiadali tento dôkaz neakceptovať, avšak súd sa s uvedenými námietkami obhajoby vecne a právne vysporiadal a tieto zahrnul v odsudzujúcom rozsudku. Zo strany priateľky žalobcu Dominiky Milecovej bolo niekoľko podaní na Úrad na ochranu osobných údajov. Úrad vydal rozhodnutie č.p.: 00037/2016-OS-9, predch. 00299/2016-OS zo dňa 30.01.2017, v ktorom konštatoval, že zo strany žalovaných došlo k porušeniu § 6 ods. 2, písm. b) a d) a § 15 ods. 7 zákona na ochranu osobných údajov a uložil žalovaným ako prevádzkovateľom informačného systému zistené nedostatky odstrániť a vykonať v rozhodnutí uvedené opatrenia.

Podľa žalovaných tvrdenie žalobcu, že dňa 13.03.2015, po prevzatí uznesenia o vznesení obvinenia sa dozvedel o tom, že bezprostredné okolie jeho rekreačného domu a záhrady, t.j. súkromný pozemok mimo verejného priestranstva bol nepochybne v období od 15.06.2014 najmenej do 16.05.2016 monitorovaný žalovanými, na čo nedal žiadny súhlas a o monitorovaní nebol zo strany žalovaných upovedomený, sa nezakladá na pravde. Ako blízky susedia o kamerách umiestnených na fasáde domu žalovaných vedel a musel vedieť, pretože sa nejednalo o skryté umiestnenie kamier, boli viditeľné a pôvodne žalobca a jeho partnerka uznali opatrenie žalovaných spočívajúce v namontovaní bezpečnostného systému. Monitorovanie bolo riadne a viditeľne označené. Žalobca a jeho partnerka logicky, vzhľadom na trestné konanie a vážne narušenie susedských vzťahov, popierajú v minulosti uzrokovanie o monitorovaní súkromného priestoru. Žalobca mal už pred incidentom vedomosť o kamerovom informačnom systéme a nič mu nebránilo podať podnet na Úrad na ochranu osobných údajov v danom čase.

5. Na preukázanie skutkových tvrdení uvedených v procesnej obrane založili žalovaní 1/ a 2/ do spisu listinné dôkazy: Rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 46T 22/2015-242 zo dňa 02.02.2017(č.l. 42-48); Obžalobu Okresnej prokuratúry Bratislava III č.k. 2Pv 180/15/1103-9 z 26.10.2015 (č.l. 49-50); Znalecký posudok I. Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru zo 06.10.2016 (č.l. 51-64); Zápisnicu o hlavnom pojednávaní na OS BA III zo dňa 02.02.2017 (č.l. 65-71); Rozhodnutie č. 00037/2016-OS-9 Úradu na ochranu osobných údajov SR z 30.01.2017 (č.l. 72-80); Žiadosť o vydanie rozhodnutia vo veci kamerového informačného systému zo 07.08.2017 (č.l. 82); Uznesenie OO PZ Dunajská Lužná č.k. ČVS: ORP-XXX/DL-SC-XXXX z 05.03.2015 o začatí trestného stíhania a vznesenie obvinenia (č.l. 84-86); Uznesenie OR PZ Senec ČVS: ORP-166/1-VYS-SC-2017 z 30.06.2017 o začatí trestného stíhania (č.l. 100); Preskúmanie zákonnosti postupu vyšetrovateľa OP Bratislava III XPn XX/XX/XXXX-XX z 19.07.2017 (č.l. 101-102); Zápisnica o verejnom zasadnutí KS BA 4To/80/2017 z 28.09.2017 (č.l. 103-104); Záznam o kontrole Úrad na ochranu osobných údajov SR č.k. XXXXX/XXXX-Ui-XX z XX.XX.XXXX (č.l. 105-110); Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.11.2017 sp.zn. 4To 34/2017 (č.l. 126-130); fotodokumentácia z monitorovacieho zariadenia z 27.05.2017, fotodokumentácia z 15.02.2017 (č.l. 131-135); Výpis z LV č. XXXX k.ú O. z 20.03.2018 (č.l. 163).

6. Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov: Y. M., Y. U., listinami založenými stranami sporu do spisu spolu so žalobou a vyjadreniami, pripojenými spismi Úradu na ochranu osobných údajov sp.zn. XXXXX/XXXX-Ui (K XX/XXXX) a XXXXX/XXXX-OS, spisom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T 22/2015 a ostatným na vec vzťahujúcim sa spisovým materiálom.

7. Žalobca vo výsluchu uviedol (č.l. 118), že žalobu podal z dôvodu, že napriek vykonaným opatreniam (na základe rozhodnutia Úradu na ochranu osobných údajov) je naďalej monitorovaný, t.j. monitorovaná je spoločná príjazdová cesta a záhrada. Monitorovanie je vykonávané proti jeho vôli a z uvedeného má stres, necíti sa doma v súkromí. Žalovaný 1/ záznam vyhotovený monitorovacím zariadením ukazoval vo svojej firme tretím osobám. Konkrétne mená neuviedol, malo sa jednať o zamestnancov, konateľov firmy a matku žalobcu. K uplatňovanej sume 15.000 € titulom nemajetkovej ujmy dospel vzhľadom na majetkové pomery žalovaných, nakoľko keby požadoval pár tisíc, vysmiali by sa mu a pokračovali by ďalej. Majetkové pomery žalovaných žalobca preukazoval výpismi z listov vlastníctva, ktoré nehnuteľnosti nie sú zaťažené ťarchami.

8. Žalovaná 2/ vo výsluchu uviedla (č.l. 119), že je pravdou, že kamerový systém na nehnuteľnosti nastavovali a riešili svojpomocne. Pri čistení kamery a stien mohlo dôjsť k posunu kamery. Pri prvej kontrole vykonávanej Úradom na ochranu osobných údajov došlo k zisteniu nedostatkov pri nastavení a tieto nedostatky žalovaní v stanovenej lehote aj odstránili. V zázname o vykonaní druhej kontroly, na podnet pani U., úrad konštatoval, že systém je prevádzkovaný v súlade so zákonom. Vzhľadom na konanie žalobcu boli žalovaní nútení presťahovať sa v novembri 2017, kedy došlo aj k deaktivovaniu monitorovacieho zariadenia. K predaju domu v susedstve žalobcu došlo v januári 2018. Tvrdenie žalobcu, že o kamerovom systéme nevedel je účelové, v čase jeho aktivácie bol spolu s pani U. rád, že je tento systém namontovaný. K nainštalovaniu monitorovacieho zariadenia došlo 15.06.2014. K nastaveniu kamerového systému mali prístup len žalovaní. Počas roku čistili kamery, fasádu domu približne 2-3 krát vapkovaním, inštalovalo sa vianočné osvetlenie, čím mohlo dôjsť k narušeniu nastavenia kamier. Že je monitorovaná aj časť príjazdovej cesty žalovaná zistila pri kontrole záznamu poskytnutého pre účely trestného konania. Dovtedy nebol dôvod kontrolovať záznamy kamier.

9. Z výsluchu svedkyne, pani Y. M., matky žalobcu (č.l. 159), vyplýva, že po incidente, (ktorý sa stal 07.02.2015 v čase o 03.14 h), navštívila žalovaného 1/, ktorého poznala pracovne dávnejšie, ale 12 rokov sa nevideli, lebo chcela si vypočuť aj druhú stranu. Žalovaný 1/ jej údajne povedal, že má kamerové záznamy, ktoré ukázal zamestnancovi a známym, ktorí boli pohoršení nad týmto správaním. Osobne svedkyňu žalovaný 1/ tieto záznamy neukázal. Mená osôb, ktoré mali záznam vidieť, uviesť nevedela, lebo ich nepozná.

10. Z výsluchu svedkyne pani Y. U., partnerky žalobcu (č.l. 160), s ktorým žije v spoločnej domácnosti 7 rokov, vyplýva, že žalovaní sa do susednej nehnuteľnosti nasťahovali po žalobcovi a namontovali si kamerový systém. Žalovaní im tvrdili, že monitorovaný je priestor len po koniec plota, pritom následne zistili, že monitorovaný bol i priestor až po vchodové dvere domu žalobcu. Známym, ktorý montoval žalovaným monitorovacie zariadenie jej uviedol, že žalovaní majú vedľa televízora monitor a aplikáciu v

mobile, ktorá im umožňuje zisťovať čo sa deje na kamerových záznamoch. Z uvedeného dôvodu podala prvý podnet Úradu na ochranu osobných údajov. Druhý podnet podala úradu po tom, čo na Okresnom súde Bratislava III (trestné konanie) žalovaného žiadala, aby nebol monitorovaný priestor, čo odmietol.

11. Úrad na ochranu osobných údajov SR na základe podnetu p. Y. voči žalovaným, rozhodnutím č. XXXXX/XXXX-Os-X z 30.01.2017, právoplatným 06.03.2017 uložil ako správny orgán, na základe zistenia v čase výkonu kontroly spracúvania osobných údajov zo dňa 16.05.2016 porušenia § 6 ods. 2 písm. b) a d), § 15 ods. 7 zákona č. 122/2013 Z.z. na odstránenie príčin vzniku zistených nedostatkov vykonať opatrenia: v lehote 7 dní odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia:

- aby prostredníctvom kamier tvoriacich súčasť predmetného kamerového informačného systému osobných údajov spracúval osobné údaje dotknutých osôb len v rozsahu, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie účelu spracúvania osobných údajov, t.j. potrebné nastaviť kamery tak, aby ich zorný uhol nezasahoval do časti verejnej komunikácie a príľahlých pozemkov, resp. zasahoval do nich len v nevyhnutnom rozsahu.

- Zabezpečiť zreteľné označenie verejnosti prístupného priestoru monitorovaného predmetným kamerovým systémom informáciou o snímaní tohto priestoru.

- Do 10 dní odo dňa nasledujúceho po dni nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia informovať úrad o splnení opatrení uložených v bodoch 1 a 2.

Zo spisu Úradu na ochranu osobných údajov č. XXXXX/XXXX (pred.č. 0299/2016) súd zistil, že 27.02.2017 žalovaní úradu preukázali prijaté opatrenia na odstránenie príčin vzniku zistených nedostatkov.

Zo spisu Úradu na ochranu osobných údajov č. XXXXX/XXXX - Ui (K 14/2017) súd zistil zo záznamu o kontrole zo dňa 04.09.2017, že kontrolný orgán konštatoval, že prostredníctvom kamerového informačného systému kontrolovaných osôb (žalovaných), sú osobné údaje dotknutých osôb spracúvané v súlade s požiadavkami § 15 ods. 7 a § 17 ods. 7 zákona na ochranu osobných údajov. Kontrolný orgán súčasne konštatoval, že podmienky monitorovania priestoru prístupného verejnosti zodpovedajú zásadám vyplývajúcim z § 6 ods. 2 zákona o ochrane osobných údajov.

12. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 46T/22/2015 z 02.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4To/34/2017 zo dňa 07.11.2017 bol žalobca právoplatne uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) TZ na tom skutkovom základe, že:

„dňa 07.02.2015 v čase o 03.14 hod. v obci Dunajská Lužná na ulici Nové Košariská, na príjazdovej ceste, pred rodinným domom s popisným číslom XXXX a č. XXXX po vzájomnej slovnej hádke s poškodeným L. X. a U.. K. X., odišiel do svojho rodinného domu a vrátil sa späť na príjazdovú cestu so zbraňou, pištoľou, ktorú držal v pravej ruke a z ktorej jeden až dvakrát vystrelil do vzduchu a následne na to začal mieriť na poškodených so slovami „zabijem Vás, pozabijam Vás, uхни nech môžem toho kokota, chuja (poškodeného) trafiť“, čím vzbudil u poškodených dôvodnú obavu o ich život a zdravie, najmä vzhľadom na použitie zbrane pri samotnom vyhrážaní sa“. Zo spáchania uvedeného trestného činu bol žalobca usvedčený svedeckými výpoveďami žalovaných ako poškodených a kamerovým záznamom vyhotoveným žalovanými, ktorý súdy v trestnom konaní posúdili ako plnohodnotný dôkazný prostriedok získaný zákonným spôsobom a spĺňajúcim všetky znaky dôkazu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 119 ods. 2 Trestného poriadku. Krajský súd v Bratislave v odôvodnení v tomto smere uviedol, že : „Predmetné snímanie kamerou, resp. monitorovanie kamerovým informačným systémom bolo zákonné. Pokiaľ Úrad na ochranu osobných údajov SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 30.01.2017 pod č. XXXXX/XXXX-Os-X vyslovil, že tento systém monitoroval okrem obydlia a pozemkov poškodených aj verejnú komunikáciu a pozemok spolu s časťou obydlia obžalovaného, a zároveň tento monitorovací priestor bol neoznačený spôsobom, aký ukladá zákon, tak krajský súd pripomína, že tieto chyby a nedostatky zo strany poškodených boli menej závažného charakteru , ktoré vo svojej podstate nespôsobili nezákonnosť samotného monitorovania kamerovým informačným systémom. Alebo povedané inak, išlo zo strany poškodených len o formálne pochybenia a nedostatky, ktoré sa postupne konvalidujú, ako to vyplýva zo zápisnice z výkonu kontroly Úradu na ochranu osobných údajov SR zo dňa 23.05.2017 pod č. XXXXX/XXXX-Ui-X“.

13. V Slovenskej republike monitorovanie priestorov prístupných verejnosti upravuje zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov. Podľa § 10 ods. 7 tohto zákona „Priestor prístupný verejnosti možno monitorovať pomocou videozáznamu alebo audiozáznamu len na účely verejného poriadku a bezpečnosti, odhaľovania kriminality alebo narušenia bezpečnosti štátu, a to len vtedy, ak priestor je zreteľne označený ako monitorovaný. Označenie monitorovaného priestoru sa

nevyžaduje, ak tak ustanovuje osobitný zákon. Vyhotovený záznam možno využiť len na účely trestného konania alebo konania o priestupkoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak."

14. Otázka monitorovania priestorov je v tomto smere prakticky riešená v dvoch právnych normách:

- a) v § 10 ods. 7 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 428/2002 Z. z.") a

- b) v § 12 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

15. Občiansky zákonník v § 12 ods. 1 ustanovuje, že obrazové snímky, obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Monitorovaný priestor musí byť vždy označený upozornením, ktoré má byť umiestnené na viditeľnom mieste. Záznam môže byť použitý políciou iba v prípade podozrenia z trestnej činnosti. Ak takýto záznam nie je využitý na účely trestného konania alebo konania o priestupkoch, ten kto vyhotovil je povinný ho zlikvidovať v lehote siedmich dní (podľa § 13 ods. 7 zákona č. 428/2002 Z.z.). Monitorovanie má svoje opodstatnenie, nakoľko ochrana majetku, života a zdravia je dôležitá. Monitorovanie má byť vykonávané tak, aby dodržiavanie základných ľudských práv a slobôd bolo zabezpečené a aby dotknutým osobám boli garantované ich práva podľa zákona. Len správne a zákonne použité monitorovanie má svoje opodstatnenie a právnu oporu v legislatíve. Prevádzkovateľ vykonávajúci monitorovanie musí rešpektovať zákonné zásady ochrany osobnosti.

16. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) - Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

17. Podľa § 12 OZ - (1) Písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. (2) Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona. (3) Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

18. Podľa § 13 OZ - (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19. Monitorovanie obydlija je potrebné posudzovať tak z pohľadu charakteru monitorovaného priestoru, ako aj z pohľadu rozsahu monitorovaného priestoru. Vo všeobecnosti platí, že ak dochádza k monitorovaniu priestoru verejnosti neprístupného bez ohľadu na vlastníctvo daného priestoru (t. j. pre vymedzenie pôsobnosti zákona sú irelevantné vlastnícke vzťahy k monitorovanému priestoru) a monitoruje sa len tento priestor verejnosti neprístupný (t. j. nedochádza k monitorovaniu priestoru verejnosti prístupného napr. verejnej cesty, chodníka, námestia a pod.), tak úrad postupuje v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a) zákona; na takéto monitorovanie sa zákon č. 428/2002 Z.z. nevzťahuje, nakoľko sa monitorovanie vykonáva pre vlastnú potrebu fyzickej osoby v rámci jej osobných alebo domácich činností. Osoba vykonávajúca monitorovanie obydlija v súlade s § 3 ods. 2 písm. a) zákona nemá voči úradu žiadnu oznamovaciu, prípadne evidenčnú povinnosť. Osoby vykonávajúce monitorovanie obydlija musia rešpektovať zásady ochrany osobnosti a súkromia podľa § 11 až § 16 Občianskeho zákonníka - v prípade zverejnenia vyhotoveného záznamu sa osoby na ňom zachytené môžu dovoliavať svojich práv na ochranu osobnosti na všeobecnom súde v rámci občianskoprávných sporov, ak na zverejnenie záznamu nedali privolenie. V prípade inštalácie kamerového systému treba voliť nastavenie kamier tak, aby svojim zorným polom nezasahovali na územie alebo na objekt susedov a tým nenarušili ich súkromie. V opačnom prípade prevádzkovateľ, resp. majiteľ kamerového systému riskuje to, že si sused môže uplatniť právo na ochranu súkromia prostredníctvom sťažnosti.

20. Z vykonaného dokazovania predovšetkým z fotodokumentácie založenej do spisov Úradu na ochranu osobných údajov je preukázané, že k inštalácii došlo dňa 15.06.2014 za účelom vymedzeným v § 15 ods. 7 zákona. Prístup k nastaveniu mali obaja žalovaní. Kamerový informačný systém obsahoval 3 funkčné kamery, technicky spôsobilé na vyhotovenie záznamu v kvalite umožňujúcej identifikáciu dotknutej osoby nachádzajúcej sa v dostatočnej vzdialenosti od kamier. Z monitorovania sa vyhotovoval záznam. Kamery boli statické a neumožňovali priblíženie obrazu pomocou optického zoomu. Možnosti identifikácie dotknutých osôb boli limitované technickými parametrami kamier. Zariadenie nebolo priamo ani nepriamo prepojené s verejne prístupnou počítačovou sieťou. Zorný uhol kamier - dochádzalo nimi k monitorovaniu verejne prístupných priestorov ako aj iných ako verejnosti prístupných priestorov. Žalovaní označili ako priestor monitorovaný kamerovým informačným systémom osobných údajov piktogramom umiestneným v okne rekreačného domu, čo úrad považoval za nedostatočné. Porušenie povinností prevádzkovateľa týkajúce sa bezpečnosti spracúvania osobných údajov nebolo zistené. Záznam vyhotovený kamerovým informačným systémom zo dňa 07.02.2015 bol daný k dispozícii orgánom činným v trestnom konaní za účelom objasnenia trestného činu spáchaného žalobcom. Zo záznamu, ktorý snímал verejne prístupný priestor - spoločnú príjazdovú cestu strán sporu, žalobca zistil, že kamery snímajú aj časť jeho vstupu do obydľia a na základe tejto skutočnosti bol podaný podnet Úradu na ochranu osobných údajov, ktorý zistil nedostatky týkajúce sa priestoru verejne prístupného.

21. Žalobca v prejednávanej veci nepreukázal tvrdený rozsah monitorovania jeho súkromného pozemku, t.j. bezprostredné okolie a záhrady (súkromného pozemku mimo verejného priestranstva). Z fotodokumentácie bolo preukázané vyhotovovanie kamerového záznamu vstupnej časti domu v minimálnom rozsahu. Rovnako nebolo preukázané ani žalobcom tvrdené obdobie od 15.06.2014 do 16.05.2016, po ktoré malo dôjsť k neoprávnenému zásahu do súkromia. Skutočnosť, že dochádza k neoprávnenému zásahu sa žalobca mohol dozvedieť zo záznamu použitého pre účely trestného konania zo dňa 07.02.2015, čo možno považovať za preukázané. Na základe rozhodnutia Úradu na ochranu osobných údajov z 30.01.2017, žalovaní vykonali opatrenia v nastavení kamier a označení monitorovaného verejného priestoru najneskôr ku dňu 27.02.2017 (preukázanie vykonaných opatrení listom z 27.02.2017) a následne vzhľadom na zhoršené susedské vzťahy vybudovaním nepriehľadného oplotenia - múru (priestor zaznamenaný kamerou). Žalobca žalobu podával 11.04.2017, po tom, čo došlo k odstráneniu nedostatkov, závažného stavu. Okrem toho informačný kamerový systém je mimo prevádzky od novembra 2017, kedy sa žalovaní odšahovali a rekreačný dom predali v januári 2018. Súd konštatuje, že v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo k upusteniu od neoprávneného zásahu do súkromia najneskôr 27.02.2017 ešte pred podaním žaloby na ochranu osobnosti. Rovnako žalobca nepreukázal tvrdenie, že žalovaní zverejnili vyhotovené záznamy z informačného kamerového systému tretím osobám.

22. Žalobca uplatnil žalobou náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 € z dôvodu, že podľa žalobcu došlo k osobitne závažnému porušeniu práva na ochranu súkromia žalobcu, k predmetnému porušeniu práva na súkromie dochádzalo v obydlí žalobcu a to dlhodobo a opakovane, pričom nemajetkové zadosťučinenie v takomto prípade nemožno považovať za postačujúce. Výšku nemajetkovej ujmy vyčíslil podľa majetkových pomerov žalovaných.

23. Právo na ochranu súkromného života je nepopierateľným ľudským právom, ktoré bezpochyby zahŕňa okrem iného, právo fyzickej osoby rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či prípadne v akom rozsahu a akým spôsobom majú byť skutočnosti jej osobného súkromia sprístupnené iným. K obmedzeniu takéhoto práva možno však prikrčiť za účelom ochrany základných práv iných osôb, alebo za účelom ochrany verejného záujmu, ktorý je v podobe princípu či hodnoty obsiahnutý v ústavnom poriadku. Pritom je potrebné dbať, aby sa dosiahlo čo najširšieho uplatnenia oboch chránených hodnôt.

24. Nadväzne na citované ustanovenie § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, priznanie zadosťučinenia v peniazoch súdom predpokladá splnenie určitých zákonom kvalifikovaných podmienok:

- 1/ morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúce (musí byť splnená v každom prípade),
- 2/ neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby či jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere (pravidelná podmienka).

25. Zo znenia ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka („najmä preto“) treba ale vyvodiť, že súdu nebráni nič v tom, aby (in concreto) prihliadol pri svojej úvahe o priznaní zadosťučinenia v peniazoch príp. i k iným aspektom konkrétneho prípadu. To platí ale len za predpokladu, že tieto aspekty budú svojim významom a váhou zrovnateľné s uvedenými podmienkami zákonom výslovne stanovenými. Zadosťučinenie v peniazoch plní len podpornú (subsidiárnu) funkciu, nastupuje vždy až potom, keď sa morálne zadosťučinenie ukázalo (úplne alebo sčasti) nepostačujúce.

Jeho výnimočnosť spočíva v tom, že jeho použitie prichádza do úvahy len v tých kvalifikovaných prípadoch, keď došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Občiansky zákonník neustanovuje pre vznik občianskoprávnej sankcie vo forme zadosťučinenia v peniazoch vedľa objektívnych predpokladov (neoprávnený zásah, vznik nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby predstavujúce zníženie je dôstojnosti alebo vážnosti v značnej miere) žiadny subjektívny predpoklad na strane pôvodcu neoprávneného zásahu, zavinenie (či už vo forme úmyslu či nedbanlivosti).

Zadosťučinenie v peniazoch plní satisfakčnú funkciu, neslúži v žiadnom prípade funkčne k náhrade vzniknutej škody. Nevyhnutnou podmienkou pre priznanie peňažného zadosťučinenia súdom je, že sa priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia nejaví s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúcimi. Teda ide o prípad, kedy vzniknutú ujmu nemožno z nejakého dôvodu prostredníctvom žiadnej z foriem morálneho zadosťučinenia primerane zmierniť, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere. Nestačí len možnosť zníženia dôstojnosti či vážnosti fyzickej osoby v značnej miere, ale musí byť zistené, preukázané, že k tomuto zníženiu skutočne došlo. O zníženie dôstojnosti postihnutej fyzickej osoby či jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere pôjde len tam, kde za konkrétnej situácie, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ako i s prihliadnutím k záujmom dotknutej fyzickej osoby, možno spoľahlivo vyvodiť, žeby vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k jej intenzite, rozsahu a trvania ako závažnú pocítoval každý nachádzajúci sa na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. Prostriedky súdnej ochrany vyplývajúce z ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka je treba vždy zvoliť v závislosti na povahe konkrétneho prípadu.

26. Na základe zisteného skutkového stavu a s poukazom na cit. ustanovenia zákonov, súd dospel k záveru, že vyhotovovaním záznamu v časti vstupu do obydlija žalobcu, bol zásah do práva na súkromie žalobcu v minimálnom rozsahu, záznam žalovaní ako prevádzkovateľa informačného kamerového systému nezverejnili, resp. nebol daný k dispozícii tretím osobám (okrem orgánov činných trestnom konaní za účelom objasnenia trestnej činnosti žalobcu). Ešte v čase pred podaním žaloby na ochranu osobnosti, došlo zo strany žalovaných k vykonaniu opatrení, ktoré odstránili tento závadný stav (§ 13 ods. 1 OZ). Nakoľko žalobca nepreukázal zákonom stanovené podmienky pre priznanie zadosťučinenia v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

27. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - CSP). Žalovaní mali v konaní vo veci samej úspech v rozsahu 100%. O tomto nároku súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.)